BRÂNDUŞA

A răsărit la noi în glastră o floare cu petale azurii, Ei, spune tu, minune-albastră, Ce te-a-ndemnat a răsări?…

Ascunsă sub a iernii haină Era o cupă a unei flori în care se strângeau în taină Mult-aşteptatele comori…

Din seva harului hrănită înrourată cum era Părea tocmai din cer venită Părea o-nmiresmată stea.

Să fii mereu o bucurie, şi pentru cer şi pentru noi, şi pentru oameni o făclie, De apă vie, un şuvoi.

Spre tine astăzi să privească Acel ce ni te-a dăruit Mulţi ani să-ţi hărăzească şi trai de aur strălucit!

«sg… /sa

— Zrpxr;

RECOMANDARE

Din umbra clipei care zboară şi din cereştile culori. Se face sufletul vioară, şi gândurile toate, flori…

Şi din aceastănţelepciune Desprinsă din eternitate, Se face viaţa rugăciune Şi visul – dor de libertate…

Cum caută un cerb izvorul Strigându-şi setea înspre zări, în goana clipei, călătorul. Se mistuie în căutări…

În *iii*

Avem nevoie de iubire, De ADEVĂRUL luminos, şi peste-ntreagă omenire, De pacea gândului frumos…

Iar pentru dor de veşnicie şi pentru al inimii frământ, Nevoie-avem de temelie, Avem nevoie de CUVÂNT!

e

r*

CHIPUL, MAMEI

Cum e chipul mamei tale, Cum o vezi în vis? Zâmbetul iubirii sale Cum ţi l-ai descris?

Spune dar cât valorează Pentru tine-o mamă, Când tăcută ea lucrează Făr-a ţine seamă?

Ea e un parfum de floare care nu se vede Dar în care creşti spre soare şi te poţi încrede…

Ea e apa care tace Piatra când mângâie, Lucruri chiar mărunte face Dar pentru vecie!

Ea e pomul ce rodeşte, Inimă curată, Pentru toţi se dăruieşte şi

nu cere plată.

h

.”;

Ea e torţa de lumină Sigură pe cale să scrii bine cartea plină A vieţii tale.

Mamă, tu nepreţuită Eşti câte odată; Viaţa ta trece grăbită şi neobservată.

Ăsta-i chipul mamei mele Ce îl văd şi-n vis El mă poartă către stele către Paradis…

ooo

Nu eşti cel mai sărac din lume, Nu sunt săraci cu-adevărat, Averile sunt numai spume, De ai o mamă, eşti bogat!

De crezi că-n lume nu-i iubire Nu ai motiv, orice-ar veni, Nu fi mâhnit, tu ai o mamă care în veci te va iubi!

M

Ţi-s ochii-ntunecaţi adesea, Nu vezi scăparea din impas, Să ştii atunci că ai o mamă, Din toţi doar ea ţi-a mai rămas.

Fii dar copile, fericit, Atâta vreme cât trăieşte Tu ai un dar nepreţuit, O mamă care te iubeşte!

În gândul meu – e rugă mereu când ochii senini spre mine-i înclini mi-aduci mai aproape să sorb într-o noapte a Laptelui Cale din palmele tale…

ooo

În gândul meu – e rugă mereu te ştiu lângă mine la greu şi la bine m-acoperi cu gândul cum cerul pământul m-alinţi în tăcere cu clipe de miere…

În gândul meu – e rugă mereu Tu fruntea-mi desmierzi mă ierţi şi mă crezi doar tu mă răsfeţi tu ştii să mă-nveţi ca lumi de vise să-mi fie deschise spre cele promise.

În gândul meu – e rugă mereu unde e mama mea acolo luminează o stea unde sunt gândurile ei acolo se-ndreaptă paşii mei spre ceru-nstelat Domnul să fie lăudat!

e

PURTĂM UN NUME

Purtăm un nume fiecare şi-un caracter, de bună seamă, în viaţă nu-i la întâmplare că semănăm leit cu o mamă…

Eu sunt un strop de bunătate Un zâmbet chiar în vreme rea,

Crescând să fiu mai bun în toate Aşa cum este mama mea.

Eu sunt un mugur de blândeţe şi nu răspund la vorba rea, Decât frumos, cu politeţe; Aşa vorbeşte mama mea.

Eu sunt cristal de gingăşie Creat de Domnu-n mila Sa. Purtarea mea e-o melodie Aşa cum e măicuţa mea.

Eu sunt un fir de hărnicie şi pot poveri a ridica Deşi sunt mic, cu voioşie Muncesc la cot cu mama mea.

e

Eu sunt cinstit şi totdeauna Doar adevăr e-n gura mea. Eu nu fac casă cu minciuna, Căci mama nu face aşa…

Eu sunt din fire răbdătoare Mai bine tac în clipa grea îngenunchez să fiu mai tare, Aşa cum face mama mea.

Eu sunt un strop curat de aur Credinţă-mi este inima Căci n-am mai preţios tezaur Decât Iisus şi mama mea.

Eu sunt un gând de-ajutorare Spre cei ce au viaţă grea Vreau să ajut pe fiecare Cum mă învaţă mama mea.

Eu sunt un strop de bucurie Făcut să cânt iubirea Sa. Eu schimb durerea-n veselie şi sunt aievea mama mea.

Eu sunt la vorbă şi la chip A mamei copie fidelă, Pictată chiar de mâna ei, O mică, vie, acuarelă…

Purtăm un nume fiecare şi-un caracter, *de bună seamă, în viaţă nu-i la întâmplare* că *semănăm leit cu o mamă*!

Mama m-a-nvăţat că Domnul Mă iubeşte şi pe mine Seara-L rog să ne trimită îngerii din slăvi senine.

Mama m-a-nvăţat că Domnul Sub aripa Lui mă are în zori ştiu că pentru mine Soarele din nou răsare.

Cum să nu ascult de Domnul când mi-arată tot ce-i bine? El cu dragoste mă cheamă ia să cresc cum se cuvine.

ooo

Eşti o rază de la soare, Eşti un susur blând, gingaş, Inimă de copilaş Bună şi ascultătoare.

I;… e…

Eşti un cântec de lumină şi spre ceruri dai avânt Dacă-n faptă şi cuvânt Eşti cuminte şi senină.

Domnul are bucurii Pentru copilaşi cuminţi Care-ascultă de părinţi şi acum şi-n veşnicii!

ÎŢI MULŢUMESC

Îţi mulţumesc, o, scumpă mamă, De dragostea ce-mi porţi mereu Căci faţa ta e-o dulce rază Din dragostea lui Dumnezeu.

Iubirea Tatălui din ceruri Mi-ar fi o lecţie prea grea De n-ar fi dragostea de mamă Aproape de inima mea.

Iubirea mamei îmi apare Un răsărit de soare-n zori, Ce-mi dă putere şi speranţă să trec prin negură şi nori.

De n-ar fi dragostea de mamă să-mi încălzească sufletul Aş fi o notă mult prea tristă Ce-ntunecă tot cântecul.

= – =! REJ

M

Sunt neastâmpărat din fire Precum un râu ce năvăleşte Dar mama ştie să iubească şi când nuiaua foloseşte…

Răbdarea ei cu mine-ntr-una îmi este sigur ajutor Căci ea m-aşteaptă totdeauna să ies ca luna dintr-un nor…

ooo Li jJ.îi.

[Oyţi:

IS

BOBOCEL

Bobocel micuţ de floare să-i spui mamei c-o iubesc Dar să-i spui că sunt ca tine şi la fel ca tine cresc… Dacă mă deschizi cu forţa Sigur nu vei reuşi, Dumnezeu mă va deschide Doar cu cheia inimii.

O O O

Eu mulţumesc lui Dumnezeu Pentru măicuţa ce mi-a dat Pentru atâtea daruri bune, Să fie veşnic lăudat!

Mama spune-n rugăciune Gândurile cele bune.

I *i*

Dorul ei cel mai gingaş Este pentru copilaş.

Nuieluşa de alun Face băieţelul bun.

t>3

e

Vorba bună e-o plăcere la un strop curat de miere.

Glasul mamei mele este la o filă de poveste…

Vine bătul să m-alinte ia să fiu băiat cuminte.

Ştie sigur mama mea Dacă tot m-ar alinta că ar creşte rău Odoraşul său…

Te iubesc mămica mea, Astăzi noi de ziua ta Slavă Domnului vom da.

ooo

M

Viaţa mea e-o cale dreaptă care urcă pân-la cer Astăzi urc o nouă treaptă Dumnezeul meu m-aşteaptă, Asta-i tot ce cred şi sper…

Sunt voios să cresc sub soare la un fir de grâu curat sunt micuţ, nu mi se pare, Mâine însă voi fi mare şi de roade încărcat!

O o o

… râi

CARTEA NATURII

Cine-a zis că-n astă lume Totul e la întâmplare, Să ne-arate cum se face o albină sau o floare!

„Evoluţia" aduce Gropi, ruine, bolovani; Viaţă însă ea nu face Nici în zeci de mii de ani…

Ca să cred în întâmplare Trebuie credinţă mare şi viaţa fără Domnul Tare tristă mi se pare!

Eu când am privit o floare Fără grabă şi atent M-am uimit căci e făcută cu migală şi talent…

r

M

Ol

e

e

Chiar un simplu fir de iarbă Nu se poate să nu fie Plănuit de Creatorul cu aşa o măiestrie!

Omul e minunea lumii, Construit cu-nţelepciune, De puterea cea divină Orişicine poate spune.

Slavă, cinste, închinare Creatorului Cel Sfânt, El revarsă a Sa iubire Peste toate câte sunt.

A naturii carte sfântă E deschisă orişicui la să-nveţe-nţelepciune Din ştiinţa cerului.

Să privim în ea cu toţii Mare, mic sau mai bătrân; Dumnezeu la El primeşte chiar pe orişice păgân.

2 Q2

Cine poate să cuprindă Cerul cu a sa gândire, Soare, ape, munţi şi stele? Dumnezeu este iubire!

Marea cu-ale ei adâncuri Ne vorbeşte de-ndurare şi păcatele uitate: Dumnezeu este iertare!

Şi când soarele răsare Simt în suflet altă viaţă, şi privesc spre o lume nouă cu credinţă şi speranţă!

Noaptea, cerul ne arată Tainele îndepărtate. Când se va întoarce Domnul Multe vor fi explicate!

Bradul cel crescut pe culme, Nu-l învinge nici furtuna. Rădăcina fie-nfiptă în Hristos, pe totdeauna.

sfii *V*:

e

Chiar când vine frigul iernii Bradul va rămâne verde Arătând că biruieşte Cel ce-n Domnul se încrede.

Orice munte ne învaţă şi ne-ndeamnă să urcăm. Sus e ţinta vieţii noastre, Către culmi înaintăm!

Mărul încărcat de roade Scuturat, bătut, lovit, Ne învaţă că-i mai bine Aplecat, dar mântuit!

Deci natura e deschisă Pentru cel cu luare-aminte, Cartea cea interesantă Plină de învăţăminte…

O o o

M

IOTP

CE

— ZECE FLORI

Cine-nvinge iarna, greul, şi e-aşa de aşteptat? Este iată, ghiocelul, Nu semeţ, ci aplecat.

Cine vrea să biruiască Piedici, lupte şi păcat Trebuie mereu să crească Nobil, dar îngenuncheat.

Dacă vezi o viorea îmbrăcată în mister, Sigur recunoşti în ea Petec mic, curat, de cer…

Cine în credinţă creşte Vioreaua-i e model: Dacă azi la cer priveşte, îşi adună ceru-n el…

L" l teD

m… =

Lăcrămioara cea dorită Creşte tot pe-acest pământ Gingaşă, nepreţuită, Lacrimă a Celui Sfânt;

După cum s-a dat un nume „Lăcrămioare" din iubire, Lot la fel se nasc în lume Bucurii din pătimire.

Cine astăzi pătimeşte Cum a pătimit Hristos Mâine cerul se găteşte să-l primească bucuros.

Deşi trandafirul are Spini aşa înţepători, Câţi doresc o înţepare Culegându-l, deseori?…

Rupe-ţi tu întâiul colţii Dacă nu vrei înţepare, De te-ai înţepat în alţii, Cată-n ţepi o sfântă floare…

ooo i – i

p – i [}4J

— 1LLQ I

EU SUNT

Eu sunt un crin cu albe şoapte Curat cum nici zăpada nu-i; Nevinovat în gând şi fapte, Un strop din raiul Domnului!

O Pe câmpuri cresc brânduşele în curcubeu de har ceresc, Spre noi şi-ndreaptă cupele, Să aline dorul omenesc…

O iar nufărul cel minunat Pe luciul apei ne apare la rouă de april, curat chiar dacă din nămol răsare.

Eu cresc mereu pe-acest pământ Prin sfatul Domnului, curat, şi-atunci minunea Lui mă simt, Când sunt departe de păcat.

O Narcisa pare-o stea căzută Din necuprinsu-ndepărtat Solia cea nepreţuită A mântuirii din păcat.

L! rzrr” ’7-tr-TZ3 – ™™™” ™™… „… „… – „%

C25!

La fel vom fi şi noi vestire Spre sufletul nemângâiat când iubitori vom da de ştire Cuvântul zilnic studiat.

e în buchete freziile Le ghicim din depărtare Ele-aduc aromele Cele mai îmbietoare.

Doamne, prin puteri divine şi iubirea Ta măreaţă, Pune un parfum în mine De viaţă spre viaţă! ooo

e

— EU CRESC

Doamne cât sunt eu de mi ştiu să cânt şi să vorbesc chiar şi să-nţeleg un pic Florile cum cresc.

Ştiu că mai mici decât mine sunt atâţia alţi copii cu ei nu mă-mpac prea bine că nu pot vorbi…

Dar şi eu şi ei vom creşte Cum cresc florile-n câmpii o minune se-mplineşte Astfel zi de zi!

O minune se petrece Primăvara pe ogor în pământul ud şi rece Boabele nu mor.

În sămânţa cea mai mică Dumnezeu a scris un cod:

Să-ncolţească şi să crească şi s-aducă rod!

L273

JtJL

„— \... *j*: *ş*-

Şi semănătoru-aruncă Pe ogor seminţe multe care toate, de porunc ştiu ca să asculte.

Astfel creşte grâul mare Ascultând de sfânta lege, Numai omul de ce oare Nu prea înţelege?

Dacă nu dai ascultare şi de bine nu ţii seamă, Poţi să creşti la întâmplare la o buruiană…

Eu v-aş pune o-ntrebare Voi, fetiţe şi băieţi: în această lume mare Vreţi să fiţi scaieţi?

ooo

De aceea eu sunt dornic ia să cresc ascultător Mare să ajung destoinic şi folositor.

Enr: = ...:

e

Cine mă ajută oare la mereu frumos să cresc? Sunt părinţii meipe care le mult îi iubesc!

Ei au grijă-n orice clipă să-mi dea hrană ne-ncetat, Sub a Domnului aripă să fiu apărat.

Lăudat să fie însă Minunatul Dumnezeu Faţa mamei când e plânsă Vede El… şi eu.

Dumnezeu ne-ajută-n toate şi-n dureri să ştim cânta… Vreau să cresc întru dreptate Pentru slava Sa.

ooo

Eu citesc mereu Scriptura să văd pe Iisus-Model să-mi umple toată făptura şi să fiu ca El.

e

Domnul, Cel ce mă iubeşte Merge înaintea mea. Ochiul meu la El priveşte la să-l pot urma.

Paşii Lui trec pe la cruce Pe cărări cu spini şi pietre; Dacă printre spini mă duce, E ca să mă-ndrepte…

Şi când am o biruinţă Peste piedici şi nevoi, Cresc astfel doar prin credinţă Pentru vremuri noi.

ooo

Trebuie să cresc sub soare să aduc roade ca un pom, Pentru

Dumnezeu cel mare, Pentru orice om.

Dragi părinţi, voi v-aţi rugat şi văd zilnic cum tot cresc, De aceea ne-ncetat Eu vă mulţumesc.

Mulţumim Acelui care Ne susţine zi de zi şi-are-o grijă iubitoare De părinţi şi de copii.

ooo

Trebuie să cresc în holdă la un spic de grâu plecat şi-ntr-a binelui recoltă la un bob curat.

C30

mr i îxrrn.

«…

4 …

PRIMĂVARA

Din adâncurile firii Viaţa parcă adormită. Se trezeşte încălzită De aromele iubirii.

Căci ce altceva să fie care umple-ntreaga ţară Cum n-a fost de astă vară De o nouă bucurie?

Soarele ca şi un mire, Păsările cântătoare, Flori aprinse de culoare, Toate-s pline de iubire.

E iubirea nepătată De la Domnul vieţii noastre Izvorând din zări albastre Pentru lume înc-o dată.

E iubirea care-aduce chiar şi pentru omul rău Pâine, apă, harul Său şi salvarea de pe cruce.

ooo

Cine vede prin credinţă în crenguţa-nmugurită Peste moartea nedorită, Un mesaj de biruinţă? Cine simte o chemare La-nceput de viaţă nouă în micuţii stropi de rouă De pe fiecare floare?

Rugăciunea cine-aude, Cea şoptită-n pragul serii De sosirea primăverii care lacrima ascunde?

Şi în zumzetul de-albine Adieri de osana Cine-i gata-a asculta Consacrându-se pe sine?

3. Copăcel laitrv: „*]

M

EOJil

U1

— … – yy …

Doamne, slava Ta să fie Noi copiii ne-nchinăm, şi pe Tine

Te-adorăm şi acum, şi-n veşnicie.

ooo

Cea mai frumoasă grădină E inima plină de flori în care o mână divină Plouă iubire din zori:

Credinţa e ca o floare de cactus ea rezistă la uscăciune dar pentru aceasta are nevoie de apă; să adune multă, multă apă vie…

Devotamentul este o floare de spin Aţi privit vreodată o floare de spin? Floarea devotamentului creşte în atmosfera iubirii şi a sudorii de sânge de pe fruntea lui Iisus.

— Bunătatea este o floare de urau plăcut mirositoare… Ea îşi oferă comorile binecuvântate chiar când este călcată în picioare.

m – rerrzrtr: rjfftij

L34J

ane-iafi

*

„” „””, „Z-” ITA

Curăţia este asemenea nufărului care îşi trage seva din pământ dar este mai curat decât apa pe care pluteşte.

Bunăvoinţa este parfumul unei flori. Ca să-nţelegem ce este bunăvoinţa să ne gândim la o floare care nu are niciun miros; La fel arată şi omul lipsit de bunăvoinţă.

Ascultarea este o floare de măr;

Pentru ochii lumii, creştinii adevăraţi sunt ca florile de măr care se scutură şi care îşi pierd frumuseţea când declară că vor să asculte de legea lui Dumnezeu.

Dar în locul petalelor căzute apar fructele ca nişte minuni dumnezeieşti!

Frumuseţea este o floare de câmp mică, nepreţuită, fără nume… Priviţi-o însă cu o lupă… Vă veţi uimi de splendoarea. ei!

— R: –…

K

Curajul este un ghiocel gingaş. Dacă n-ar fi aşa, atunci un om blând şi paşnic n-ar putea să trăiască… Dar curajul poate străpunge stratul rece al ostilităţii cu ajutorul divin.

Loialitatea este ca floarea soarelui Ea nu se abate nici la stânga nici la dreapta pentru că priveşte mereu Faţa plină de lumină a Celui care ne-a iubit.

Slujirea este o floare adusă din cer şi aclimatizată la noi; poate ceva asemănător cu aloia şi casa…

Într-un mănunchi de frunze împreunate ca pentru rugăciune cresc florile adorării şi ale închinării: acestea sunt lăcrămioarele…

ooo *w* & *Home*, *y*». *i*-%/*artă* mi

J

e

I-EDEN PIERDUT

Eden pierdut, la poarta ta încep durerile şi spinii şi tot acolo vom afla De ce se ofilesc toţi crinii…

De ce e frig mereu sub soare De ce se plânge pe pământ, De ce viaţa asta doare Din leagăn până la mormânt…

Şi de ce cântă ciocârlia şi soarele răsare-n zori, De ce renaşte bucuria cu ale primăverii flori.

Eden pierdut, la poarta ta, începe şi făgăduinţa că se va naşte Mesia şi s-o sfârşi cu suferinţa…

Ne vom întoarce cu credinţă la poarta ta, Eden pierdut, şi îmbrăcaţi în biruinţă Uita-vom tot ce ne-a durut…

[>1

— …– şi

DAVID

— „*ţi*

David încă e copil Cel mai dulce păstoraş; Pe când trei din fraţii lui sunt viteji şi mari ostaşi. 1 Sam. 17, 13

Tatăl său, Isai, îi zise: Mergi, şi Domnul e cu tine, Vreau să ştiu pe câmp de luptă Dacă fraţii tăi sunt bine. 1 Sam. 17, 17 – 19

Şi luând cu el merinde Iată David a plecat Unde e stăpân pe luptă Uriaşul Goliat.

1 Sam. 17, 20

Goliat, în înălţime Avea peste şase coţi; Şi era viteaz, vezi bine, Cel mai tare dintre toţi. 1 Sam. 17, 4

t38J

m ffp

n: inTRE

Goliat aşteaptă mândru Penălţimea unui munte Dar curajul n-are nimeni Pe acest gigant să-nfrunte! 1 Sam. 17, 3.10.11

David i-a văzut trufia: „Cum se poate-aşa ceva? Rege, vreau să

lupt cu dânsul, Domnul mă va ajuta!” 1 Sam. 17, 37

Saul i-a dat platoşa, Coiful, sabie şi scut… Dar nu se putea mişca aşa, Cu haine de împrumut… 1 Sam. 17, 39

A luat cinci pietricele şi le-a pus la îndemână, A pornit apoi cu ele şi cu praştia în mână. l’Sam. 17, 40

3,.

e

Goliat era-nfruntat, Mai că nu-i venea să creadă, De-un păstor neîncercat Fără scut şi fără spadă… 1 Sam. 17, 42

El strigă: „Ce sunt eu, câine, De-ndrăzneşti doar cu toiege? În bucăţi vă rup: pe tine, şi oştirea şi pe rege… 1 Sam. 17, 45 – 46

David spuse: „Tu în luptă Ai un scut, un coif şi-o spadă; Dumnezeu însă m-ajută, Toată lumea o să vadă!” 1 Sam. 17, 49

Şi cu praştia aruncă Doar o piatră, numai una, şi a fost înfrânt gigantul şi trufia, şi minciuna. 1 Sam. 17, 49

Dumnezeu i-a dat lui David Faima unei mari victorii Risipind pe toţi duşmanii Toată negura şi norii. 1 Sam. 17, 50

Iată-l mai târziu pe David: împărat în Israel; El s-a încrezut în Domnul Dumnezeu a fost cu el. 1 Sam. 18, 5

ooo

UN PĂMÂNT MINUNAT

Un pământ minunat Fără grijă şi păcat Dumnezeu ne-a iubit şi cu drag ne-a pregătit.

Cine nu ar dori

Să trăiască-n veşnicii

Plin de slavă şi cânt

Pe un nou şi sfânt pământ?…

Pe acest nou pământ Nimeni nu va fi mâhnit, Căci a noastră va fi Veşnicia zi de zi.

Când copii s-or juca, Urşii nu vor sfâşia, Orice rău va pieri, Va pieri în veşnicii…

Şi pe câmpu-nverzit Mieii zburdă liniştit lângă lupi, lângă lei, Lângă tigri mititei…

Un pământ minunat Fără grijă şi păcat Dumnezeu ne-a iubit şi cu drag ne-a pregătit.

ooo

Umh… –…

r

... i: m:

RZITTŢD i

CÂNTAŢI!

Cântaţi mărire Celui Sfânt Cântaţi şi-L lăudaţi! El dă viaţă pe pământ de El ascultă val şi vânt Prin El suntem salvaţi.

Aici cu toţi ne-am adunat să punem un hotar Căci Dumnezeu ne-a ajutat şi-n pacea unui gând curat Zidim un nou altar.

Un an de binecuvântări S-a scurs în veşnicii Din Paradis se-aud chemări: Veniţi din cele patru zări, Mult timp nu va mai fi!

SAMUEL

La Templu sunt cu toţii, Penina şi Elcana, Dar numai ea se roagă, Nemângâiată, Ana...

Din lacrimă de rugă Speranţă ea primi Iehova ascultase şi-un fiu îi dărui.

Pe pruncul ei micuţ o mamă iubitoare învaţă să-ngenunche Căci Domnul este mare.

Mânuţele să strângă, Să-nchidă ochişorii când noaptea e venită Sau se arată zorii...

ooo

L44

a I m

Primit de la Domnul Un prunc – o minune, Predat cu credinţă Doar Lui se cuvine.

M

Şi Samuel vine la trei ani, la Templu, Predarea-i să-mi fie şi mie exemplu.

Dar nu se mulţumeşte în rugă că-i născut, Ci-n rugăciune Ana Fierbinte l-a crescut;

În fiecare an i-aduce

Mantie – o minune.

Ţesută cu credinţă *k*

Şi fir de rugăciune.

Samuel iubea pe Eli şi la lucru-l ajuta chiar căzând de oboseală, Samuel aşa era.

Chiar şi îngerii din Templu Paşii îi recunoşteau când mânuţele gingaşe f

Candelele aprindeau.

L462

Şi-apoi după rugăciunea Din pătucul lui curat Adormea în plecăciunea unui suflet nepătat.

Samuel iubea pe Domnul Domnul binecuvânta, şi în fiecare noapte Vis frumos îi trimitea:

Mi ooo

O noapte frumoasă, o noapte de vis A fost pregătită şi cerul deschis;

Când stele pe boltă mai dulce luceau Căci glas de copil uimite-auzeau.

Plecat în credinţă un glas de-ascultare Ce nici mânjitură nici pată nu are…

Vorbeşte Iehova, copilul te-ascultă, Vorbeşte şi vino, şi binecuvânta!

Sosită e vremea să torni fericirea, S-aduci pace-n lume, să dai mântuirea!

TE

47 J

m

—.

Când tot Israelul adânc Te-a-ntristat, şi nici chiar de Eli nu Te-ai bucurat.

Vorbeşte Iehova, vorbeşte, cuvântă, Căci Samuel fiul, cu drag Te ascultă!…

ooo

O noapte frumoasă, o, noapte sublimă, Din tine răsare credinţa deplină.

Şi florile toate din tine-nfloresc… Poporul se-nalţă în harul ceresc.

Vorbeşte Iisuse, cu drag să învii Pe Samuel astăzi, pe-ai noştri copii!

Mai adu o noapte, o noapte de vis cu glasuri gingaşe, cu cerul deschis;

Când vremea e aspră, când zelul lipseşte, şi ochiul Tău astăzi un om nu găseşte.

Vorbeşte Iisuse, copiii Te-ascultă, Vorbeşte şi vino, şi

binecuvânta!

tL483

I

…jj

JS

JZecţii din

Vfod testament

4!

4. Copăcel

*5

„…-” … ” …

IISUS – SĂMÂNŢA DE MUŞTAR

Aşa precum între seminţe E cea mai mică; de muştar, Tot astfel este-împărăţia Ce-aduce dragoste şi har.

Aşa o vede necredinţa: Prea mică şi neînsemnată la un gunoi ce se aruncă, Pe haina lumii, ca o pată…

Sămânţa vie însă creşte Nu va rămâne cum a fost, A lui Hristos împărăţie E cel mai sigur adăpost.

Sămânţa bună poartă-n sine Puterea vieţii care creşte îndepărtând ce-i rău prin bine şi pentru cer ne cucereşte.

Cine se-nalţă-ntâi pe sine va fi smerit drept consecinţă, împărăţia care vine Porneşte de la umilinţă, ooo h

Iu

Uf5™ „” *

M

e

N-a fost rabin sau cărturar, şi nici la şcoală nu a fost… Ca o sămânţă de muştar, Este acest Iisus Hristos.

Smerit cu inima, milos.

Fără pretenţii, fără bani, în legături cu păcătoşii

Şi îngrijind de cei sărmani. I

„Cine-a crezut din cei puternici

Să credem dar şi noi în El?

Mulţi au venit dar n-au fost vrednici.

Va trece dar şi El la fel”… j

Sărmani „mai mari” şi „înţelepţi”.

Cu Biblia în mâini degeaba… I

Lor le-a scăpat sămânţa bună
Şi-au strâns în suflet toată pleava.
Şi când văzură că sămânţa Crescând îşi face loc în lume L-au răstignit ca să nu piară Cumva, întreaga naţiune… îl
e
Aici e toată-nţelepciunea: La moartea Lui abia începe Sămânţa bună să-ncolţească, Aşa cum n-au putut pricepe…
În moartea Lui e viaţa noastră Prin cruce omul e salvat; De-ar fi ştiut Satan aceasta să-L ţină viu s-ar fi luptat!
Şi-apoi câţiva învăţăcei Umpluţi de har şi Spirit Sfânt Fără soldaţi şi arme grele Au cucerit întreg pământ.
Dar lupta nu s-a încheiat, Te-aşteaptă astăzi şi pe tine să porţi stindardul lui Hristos Curat ca zările senine.
Vestirea bună a mântuirii Răsună astăzi iar şi iar… Dar a venit întâi în lume la o sămânţă de muştar…
ooo
%, li.
Erau savanţi şi cărturari Oameni puternici şi bogaţi, Cu inimă şi temerari şi cu talente înzestraţi?
Cum arătau în ochii lumii Cei doisprezece ucenici?
— Ţărani, pescari şi oameni simpli Necunoscuţi şi mult prea miei…
De ce-a lăsat Iisus pe preoţi De ce nu i-a ales pe rabini? N-ar fi putut mai bine-aceştia să umple-ale Scripturii pagini?
O, cât de mult iubeşte Domnul şi pe cel mic şi pe cel mare! El n-a trecut pe lângă nimeni să nu-i acorde vindecare.
Dar Domnul a trecut adesea Pe lângă cei bogaţi şi mari Căci nu erau săraci cu duhul, la o sămânţă de muştar…
ooo
.:
(
— ±mfe:
fi".
Vr
De vrei să intri în viaţă Păşind pe drumul biruinţei Ai mai întâi o poartă-n faţă: E poarta strâmtă a umilinţei.
Ştiu, greu e să te umileşti să fii sămânţă de muştar, Să fii un

anonim respins o jertfă vie pe altar…

Vei fi tratat cu nepăsare Sau cu batjocuri şi loviri Dar mare este răsplătirea Unei curate vieţuiri.

Atunci să te îndrepţi spre Domnul Spre Cel ce-a fost şi El lovit El singur îţi va da putere să biruieşti pân-la sfârşit.

Aceasta-i unica scăpare şi-apoi începi să vezi mai clar Cum creşte pentru veşnicie Sămânţa mică de muştar.

L
te-D
[VI
—:
llil
Îi l – T".

Căutător al fericirii, Prietene, oricine-ai fi, Te-aşteaptă zorii mântuirii, Trezeşte-te, nu zăbovi!

Nu te uita în jur că noaptea Acoperă întreaga lume, şi nu căta deşertăciunea în strălucire şi renume!

Rămâi umil la trunchiul crucii Numai de-acolo poţi vedea Pe împăratul care vine să-ţi dea un loc în slava Sa.

Şi slava Lui din veşnicie Nu poţi nicicum ca s-o compari cu umilinţa şi micimea Unei… seminţe de muştar.

În suflet zilnic las' să intre Credinţa ca-ntr-un Sanctuar; Spre cerul cel curat să crească Mica sămânţă de muştar…

&
e
3-
= H

LUCRĂTOR CU DOMNUL

Domnul făcea numai bine când era pe-acest pământ Alina durerea lumii cu gingaşul Său Cuvânt.

Dac-ar fi şi azi în lume Cât de bine ne-am simţi! Niciun om şi nici copiii Nu s-ar mai îmbolnăvi.

Dar vă-ntreb: de-ar fi şi astăzi să străbată ţări şi sate Ar putea s-ajungă Domnul să le vindece pe toate?

De-ar veni toţi, milioane, De aproape, de departe, Ar putea s-ajungă Domnul chiar la fiecare-n parte?

Ol şi „… A_3Ă3". w…<.""… iA

y

Îţi

De aceea azi din ceruri Pentru toţi El mijloceşte şi cu-aceeaşi îndurare Peste suferinzi priveşte.

Vrea să ducă pân-la capăt Mântuirea de pe cruce şi prin har în veşnicie Grabnic să ne poată duce.

Dar lucrarea de iubire şi de-ntoarcere la bine Vrea s-o facă chiar şi astăzi şi prin mine, şi prin tine.

Să fim lucrători cu Domnul în această omenire Pentru cei ce au nevoie, De o faptă de iubire.

Suntem şi noi în astă lume Nişte copii ca orişicare Ne place joaca, suntem veseli, însă purtăm un nume mare!

ns = 3.

1 = 751

„Trn…

Creştinii sunt scripturi deschise Epistole citite, vii, Acei ce n-au timp să citească, Pe noi să ne citească-ntâi…

De şi-ar opri deodată mersul Ceasornicul din turnul mare Cum ar avea o lume-ntreagă Spre Dumnezeu orientare?

Noi suntem lucrători cu Domnul Prin fapte bune, prin vestire, Prin influenţă şi prin roade Prin ascultare din iubire.

ooo

Dintre toţi copiii lumii suntem cei mai fericiţi, Suntem lucrători cu Domnul şi de rele ocrotiţi.

Nici la drum şi nici la lucru Singur dacă sunt, nu-mi place; Dacă Domnul e cu mine Multe lucruri ştiu a face.

L

58 1

şi

[în. Când mi-e greu ades pe cale Domnul e la dreapta mea, şi m-ajută totdeauna Braţul Său şi mila Sa.

Suntem doi acum pe cale Eu – şi-al meu Iisus iubit. Vesel sunt şi cânt într-una; De primejdii sunt păzit.

ooo

Da, dar totuşi o problemă A rămas nerezolvată: O aşa colaborare Nu e oare complicată?

Dacă-s doi, cine conduce? Cine-i şef, şi cine-ascultă? Cine-şi face din profituri Partea bună şi mai multă?

ooo

Da, e drept că totdeauna Cel mai mare şi conduce, Dar Iisus veni din ceruri şi se umili pe cruce…

r»

S-a făcut cu mine frate şi îl simt alăturea; Şi-s ferice când conduce Totdeauna viaţa mea!

El e cel care conduce, Minunatul Dumnezeu! Şi atâta mă iubeşte Parcă-aş fi mai mare eu…

De aceea ca să-L supăr Niciodată nu doresc îi cer sfatul totdeauna şi pe urma Lui păşesc.

Iar apoi la împărţeală, Da, e mare nedreptate: Din câştiguri şi dobândă, Mie mi le dă pe toate…

Şi se bucură atuncea când mă vede fericit că sunt lucrător cu Domnul Răsplătit şi mântuit.

ooo iiirii

— Îi

PILDA TALANŢILOR

Un om plecând din ţara sa departe încredinţa la robi argintii săi la prin slujire-n pace şi dreptate să dobândească alţi arginţi cu ei.

Cinci, doi sau numai un talant de aur Ei au primit după puterea lor. Curând apoi muncind, ei câştigară şi alţi talanţi pentru stăpânitor.

Un rob viclean făcu însă o groapă la să-şi ascundă lenea şi talantul Dar cine e nelucrător nu scapă, Răsplata lui o va primi un altul.

Talanţi de aur, Dumnezeu cel mare chiar fiecărui om i-a dat în dar. Şi ne trimite astăzi în lucrare ia să sporim averea lui de har.

Eu am primit ca un talant vorbirea şi nu vreau s-o îngrop prin vorbe rele îmbracă-mă Iisuse cu iubirea Ce dă avânt mărturisirii mele.

Eu – timpul am primit spre folosinţă, şi nu vreau să-l îngrop în lucruri rele, O clipă, un minut de lenevire Lucrează falimentul vieţii mele.

Eu am primit talant – o influenţă la şi aroma blândă a unei flori; Şi nu vreau s-o îngrop prin neglijenţă, Ci să-i îndrept la cer pe muritori.

Eu ştiu să cânt, să scriu şi să citesc, Săracului să-i dau o pâine, pot… De-s sănătos vreau lucrul să-l sporesc, Nu vreau să pier cu-argintul meu cu tot

Prietene, grăbeşte, dă şi tu Cinci, doi sau un talant la schimbător, Lasă săpatul gropii şi te du Talantul tău să-l faci folositor!

ooo

MARE BUCURIE

Spuneau adesea rabinii o vorbă Ce n-are în Scriptură temelie Că-n ziua-n care păcătosul piere în ceruri este mare bucurie.

Dar care om e-n stare-a judeca
Cine e/fant şi cine-i păcătos?
Sau cine în picioare poate sta
La bara judecăţii lui Hristos? $

De multe ori, o oaie rătăcită Prin mărăcini şi stânci sau râpi adânci Imploră ajutor şi tot mai zbiară Căzută printre valuri, printre stânci.

Păstorul cercetează şi-o găseşte
Şi se întoarce-n staul fericit
E una doar. El însă o iubeşte, [1
Şi fără ea nu este liniştit…
m

— *z*: –:.: i – usă – E-adevărat că-n staulul iubirii sunt nouăzeci şi nouă-adăpostite Dar bucuria Lui e şi mai mare Că-aude glasul oii rătăcite.

Această oaie-i lumea păcătoasă, şi orice suflet sincer care plânge Iisus-Păstorul încă cercetează şi drumul Lui e însemnat cu sânge.

Iar cel care-L urmează-n adevăr va deveni zelos căutător, şi va întinde-o mână de-ajutor Celor ce n-au nici turmă, nici păstor…

e

PRINTRE DEGETE

Nu poate fi în lumea asta mare Un lucru mai nesimţitor şi rece Decât un ban de aur sau hârtie care mereu din mână-n mână trece.

Aşa îi vede Salvatorul nostru
Pe cei pierduţi sub frigul raţiunii
Ei zac în dragostea nelegiuirii
Şi se complac sub plapuma minciunii.

Şi pentru că nu simt că sunt pierduţi Ei zic că n-au nevoie de salvare Mântuitorul totuşi îi iubeşte Puterea Lui e scrisă-n fiecare.

Aprindeţi dar lumina cea curată! Acoperiţi de praful omenesc sunt încă bani de aur care poartă Pecetea Numelui dumnezeiesc.

Părinţilor, aprindeţi dar lumina în casele ce stau nemăturate Bănuţii au căzut din portmonee şi printre degete prea ocupate.

Aprindeţi dar lumina cea curată, în Casa Domnului, de închinare, De prafu-ndreptăţirii personale să scuturăm veşmântul fiecare.

Şi dacă-i încă vremea căutării Grăbiţi, sfârşitul ei să nu vă prindă! mai rătăceşte cineva de Adevăr? Lăsaţi lumina Lui să se aprindă!

IX.fi

— 3 – … *fifa*

ÎNDEMN PENTRU SEMĂNĂTOR

Atâţia spini şi pălămidă Jur-împrejur se văd crescând şi simţi cum gliile suspină De mila grâului plăpând…

Atâtea drumuri bătucite Pe care rătăcesc mereu Picioarele prea ostenite Ce L-au uitat pe Dumnezeu.

Unde s-arunci în astă lume Grăuntele de mare preţ când pâinea cerului curată Este tratată cu dispreţ?

Unde s-alergi cu vestea bună şi-n ce pământ s-o altoieşti când de atâta căutare Ai început să obosești?

…” *ţ* …” VJ™, v, v… v „v™T – ™… – „… s …” f „*Z-Se*mănător de mântuire, Nu te lăsa descurajat, Privind înfiorat ca Petru Oceanul lumii de păcat!

Priveşte la Iisus într-una La Marele Semănător că nu L-a biruit furtuna Ci-a semănat încrezător.

Tu însuţi fii un bun pământ Desţelenit de orice rău şi plin de roade, în iubire Golit de egoismul tău.

Nu căuta onoarea lumii Nu aştepta să fii iubit, Căci şi Mântuitorul nostru A fost hulit şi răstignit.

Tu seamănă-ţi în pace pâinea Acesta este rostul tău, Se va-ngriji de celelalte Prea-înţeleptul Dumnezeu!

p:

şi îl u

DTÂII

6. Copăcei

Fii bun şi umilit într-una la fel cu Cel ce te-a trimis cu lacrimi semeni azi, dar mâine Vei recolta un Paradis.

Şi nu uita că ai în mână Seminţele nemuritoare Ai adevărul care-ntrece Ale ştiinţelor hotare…

De-aceea, ai curaj pe cale, Căci eşti un sol al mântuirii, De care au mai mult nevoie Toţi întristaţii omenirii…

Desăvârşeşte-ţi în iubire Lucrarea care-o ai de dus, Spre cer ridică a ta privire, Căci vine în curând Iisus.

r%.

I OX.U! –", „TT" t1

PILDA NEGHINEI

De laşi Cuvântul să pătrundă Adânc, în viaţa ta, creştine, Vezi cum parabola neghinei E spusă tocmai pentru tine.

T1

k

— *Y… J – y*

Nu eşti neghină pe de-a-ntregul E drept, s-o spună, cine poate? Dar ce folos, să fii, acolo, Un bob… curat pe jumătate?

Când ai în suflet multă ură şi-n gură vorbe de ocară Nu eşti atuncea tu neghina Ce trebuie-aruncată-afară?

Când ai priviri întunecate şi eşti mereu nemulţumit, Poţi ca să semeni în dreptate, şi-aştepţi recolta liniştit?

Brrfal

[a i J

W

Când ţii la eul tău, statornic, şi-i aperi sceptrul ca un rob, Nu eşti sămânţa de neghină, Ivită-n grâu ca un microb?

Iar dacă vezi la alţii roadă, şi sec, te-nalţi deasupra lor, Aceasta-i ultima dovadă că creşti degeaba pe ogor…

Tu n-ai găsit plăcerea jertfei N-ai timp, n-ai dragoste, n-ai bani Sărman lipsit, fără putere, Neghină printre bolovani…

Şi-acuma, cel mai rău din toate Nu-i că eşti nefolositor, Ci că-ntârzii lucrarea, frate, şi-mpiedici rodul spicelor.

O, smulge-ţi bârna-ndreptăţirii Din ochiul încărcat de zgură, Căci ştiu că nu-i a ta dorinţă să sorbi a morţii băutură.

!

!

5]

K3

H În

Şi-atunci de ce s-aduci slujire Vrăjmaşului ce-ţi dă drept plată Chenzina ca un împrumut iar lichidarea niciodată…?

Şi dacă încă plouă har, şi mai e timp, mai e lumină, Fii grâu ales pentru hambar, şi-n veci să nu mai fi neghină…

ooo

— … e

CÂNTEC DE ÎNVIERE

Plin de iubire Cu-aşa jertfire Domnul vieţii, Domnu-a-înviat! Ce biruinţă Prin suferinţă Mântuitorul A. câştigat!

Trâmbiţi să sune Inimi să poarte Glasuri să spună Până departe: Suntem răscumpăraţi suntem salvaţi!

Drum de lumină Zarea-nsenină Până la ceruri El S-a nălţat. Cine aude? Cine deschide? Pentru oricine El a-nviat!

J*3

e

SABAT

Te aşteptăm cu-atâta bucurie în dimineaţa sfântă de Sabat

Tu Doamne să ne-aduci din veşnicie

Mireasma unui Paradis curat.

Primeşte Tu a noastră închinare Fii lăudat pentru iubirea Ta! Din Legea Ta lumină ne răsare, Ajută-ne ca să umblăm în ea.

Învăţător de dragoste cerească, Dă-ne şi astăzi pâinea Ta în dar, şi-n fiecare suflet să domnească Duhul cel Sfânt împărţitor de har.

Desăvârşeşte Doamne-a Ta lucrare şi fă-ne după chipul Tău cel sfânt, Să aşteptăm cu fapte iubitoare Un Sabat minunat pe-un nou pământ!

NOUL AN

Noul an care începe va aduce bucurie cu mireasmă de viaţă către marea veşnicie?

Sau aşa ca-ntotdeauna Tot din lipsă de credinţă Ne aşteaptă anul crizei încărcat cu suferinţă?

Ce aştepţi în anul care Este gata a porni? Dintre mii de gânduri bune Spune iute: ce-ai dori?

Sau de unde-aştepţi să vină Fericirea ce-o visezi? Şi speranţa

răbdătoare către ce ţi-o îndreptezi?

M

Dacă-aştepţi din întâmplare să se-abată peste tine Bogăţie, bucurie, Zilele cu valuri line, înşelat în aşteptare Ai să fii precum ai fost Ori de câte ori în viaţă Ai umblat fără vreun rost…

Nu, norocul n-o să pice Peste cel ce stă la soare! Numai cel ce se trudeşte Are binecuvântare!

Dar nici să te-ncrezi cu totul în puterea mâinii tale… Oboseşte, şi se-nclină, Căci e doar un braţ de carne.

Şi nici marea-nţelepciune Ce o ai, nu e de-ajuns; Şi de-o ai, răspunde sincer: Nu ţi-e dată-n dar de sus?

Lumea n-are pentru tine Decât rele an de an, şi de multe ori tu singur Ţi-ai fost cel mai rău duşman!

…: tjţdj

O

Multe glasuri, mii de gânduri către zările senine… Tu în cine-ţi pui nădejdea Pentru anul care vine?

ooo

Cine-a fost anul acesta la Iisus biruitor? Peste orişice ispită Cine-a fost învingător?

Cine vrea o nouă viaţă să trăiască-ntr-un an nou? Cine vrea o ţintă-naltă Pentru lauri de erou?

Dragostea – iată puterea, Iată culmea de atins! Biruieşte prin iubire, şi nu te lăsa învins!

Tu iubeşte pe oricine, *Fă la toţi un pic de bine*!

Îi

Dacă pe un singur frate Nu poţi încă să-l iubeşti, Chiar dacă ţii toată Legea, Nu poţi ceru! să-l primeşti.

Mergi în casa celui care Crezi că nu te mai iubeşte Mergi, nu sta, căci vremea trece şi prăpastia tot creşte…

Fă-i un dar, spune-i o vorbă, Greu e numai prima oară; Sigur fii că niciodată Nu te dă pe uşă-afară!

Fă cu toţi relaţii bune

Nu mai sta în amăgire;

Poţi să spui: „Iubesc pe Domnul”.

Când ai pentru toţi iubire…

Fie dragostea curată Ideal înalt şi sfânt Foc, lumină şi putere

să-ţi dea har, să-ţi dea avânt.

„… –, *9TT-„i*

… i… S-A…” …”

ISTEI

M

VORBIREA

Cine s-a gândit vreodată să adune bob cu bob Risipitele cuvinte Pline şi de gânduri sfinte, şi de-al răului microb?

Dacă tu nu poţi să numeri Cioburile de nisip, Stelele strălucitoare care se răsfrâng în mare, Vorbele, cu niciun chip…

Dacă-n mână prinzi nisipul Ce pe ţărmuri te îmbie, Dacă minunaţi de stele ochii caută spre ele, Vorbele – cine le ştie?

Nu se văd şi nu se ştiu, Dar lucrează în tăcere Vorbele ca vânturile Străbătând pământurile Duc cu ele gândurile…

L

Dacă vântul vine, trece, Uneori trânteşte-un pom, Sau îl scutură de roade, Vorba unei limbi neroade Poate să ucidă-un om!

Ce sunt oare-aceste vorbe? De-unde vin aşa mistere? Din ce loc îşi trag izvorul? Cine le-a deschis zăvorul? Care e a lor putere?

Orice lucru-n lumea asta A primit însemnul său: Binele nu-i niciodată Singur, cum a fost odată, Ci amestecat cu rău.

Astfel, fluviul de cuvinte Poartă ape dulci şi-amare, Poartă pietre, poartă spini, Poartă flori şi mărăcini, Când te-nalţă, când te doare…

Lsol

Să pui cailor-putere Frâu în gura lor mereu, Să ţii seama de cuvinte ia să pui în ele minte, E un lucru foarte greu…

Z

Cine poate să le-mpartă După ce-au ieşit din munte: Ape dulci şi ape-amare, şi să le arunce-n mare Pe cele otrăvitoare?

Dacă sunt aşa izvoare, Din făgaşul lor să plece Apele otrăvitoare, Hai să punem stăvilare şi izvorul lor să sece!

O, dar cine este-n stare Inima să-şi curăţească Din izvorul ei să iasă Numai vorba luminoasă, Numai şoapta îngerească?

Kl

4:

D I

n” ” %?

Doamne, vino şi m-ajută, Vorba bună îmi lipseşte; Am o inimă deşartă Numai din nisip şi piatră… Vino şi mă curăţeşte!

Dacă-ar fi să curăţ singur uneori aş fi în stare să-mi opresc pe buze vorba, Dar adesea… toată ciorba… Clocotită cum mai sare!…

De aceea vino, Doamne, Dă-mi o inimă curată, ia să am o vorbă dulce care pretutindeni duce Influenţă nepătată.

Şi mă-nvaţă Tu pe cale să vorbesc şi eu la fel Cum vorbit-a şi Iisus Despre care s-a mai spus: „Nimeni n-a vorbit ca El!” \ (1

(„i, J \ L, ™,» «— ™™«— * fW…”.;…*w* – «-M! W

t82J

CÂNTEC

Fii slăvit Doamne sfânt Cel puternic prin Cuvânt Pe cei mici, pe cei mari îi ţii pe pământ.

Numai Tu poţi mântui Pace ne poţi dărui, Fii cu noi Doamne sfânt, Cerul pe pământ!

Fii slăvit Doamne sfânt Deşi mic şi slab eu sunt, Tu ne-nveţi, Tu ne creşti Fiindcă ne iubeşti.

Fii slăvit, Doamne sfânt, Vino iarăşi pe pământ; Pentru mici, pentru mari, Vino cu-al Tău dar!

Jt

4 M

rz.: ™”.

w

SMERENIA

Lepădaţi mânia, cearta, şi pe fraţi, cum se cuvine, Fiecare să privească A, Mai presus decât pe sine.

Căci comoara-nţelepciunii E sub cheia umilinţei Dumnezeu ne duce paşii Pe cărarea cunoştinţei.

(Fil.2, 3)

(Ps.25, 9)

Dumnezeu din veşnicie Locuieşte-n cerul sfânt Dar şi-n inima smerită S-o-ntărească prin Cuvânt.

(Isaia 57, 15)

În blândeţe, umilinţă, Să fim îngăduitori, Răbdători cu fraţii noştri şi ca Domnul, iubitori. 1 (Efes 4, 2)

ere = i – * =] *m*

M
follEE
ŢÂXET”.
[rj fjr 7
Nu

Cu smerenie, ascultare, Să fim deci împodobiţi, Harul nu-i pentru cei mândri, Ci e pentru cei smeriţi.

(1 Pet.5, 5)

Doamne, Tu salvezi poporul care astăzi se smereşte însă a Ta privire sfântă Pe cei mândri îi topeşte.

(2 Sam 22, 28)

Am umblat în rătăcire, îngâmfat, pe drumul rău, Până ce smerit, în pace, Am primit Cuvântul Tău.

(Ps. 119, 67)

7. Copăcel
Vine vremea să se plece
Chiar şi cel mai îngâmfat. i
Căci în ziua-aceea fi-va
Numai Domnul înălţat.

(Isaia 2, 11)

I Bucură-te, Israele.

Vine Domnul cu-al Său har Nu purtat de robi şi roabe, Ci călare pe măgar. I i

(Zah.9, 8 – 9)

kf

Orişicine se smereşte la un simplu copilaş Domnul îl va face mare în cerescul Său oraş.

Iliol
…iiâf:
piş
„Ui

z. *rţuz*:

(Mat. 18, 44)

Căci şi El în astă lume Ascultând de Tatăl Său S-a smerit până la cruce Biruindu-l pe cel rău.

(Fil.2, 8)

Dacă m-ai smerit, o, Doamne, Ţie azi îţi mulţumesc, Pot să-nvăţ a Ta poruncă, Legea Ta s-o preţuiesc.

(Ps. 1 19, 71)

Cine se înalţă singur Mâine totuşi va cădea, Cine astăzi se smereşte Sus în slavă va intra.

(Iacov4, 10)

A I! 1

…jtti>

L86!

MUNCA

Nu-i aşa că ţi se pare Dificil sunteţi mereu, Munca – prea obositoare, şi efortul – mult prea greu?

Nu-i mai bine să te legeni în hamacul leneviei Ignorând a muncii lege şi chemarea datoriei?

Iar părinţii tăi aleargă De cu zori până-n amurg şi n-au vreme ca să-şi şteargă Nici sudorile ce curg…

Bine… stai şi te-odihneşte, Stai întins o zi în pat; Cât vei sta aşa? Gândeşte! Vine-un gând şi… ai plecat.

M

m

Iată-un argument suprem: Că efortul e-o chemare, Munca nu e un blestem, Ci e binecuvântare!

ooo

Dumnezeu ne-a dat putere De-a trăi şi de-a munci; Dacă o facem cu plăcere, Munca ne va ferici!

Când lucrezi, ispita fuge, Gândul tău este păzit, Sărăcia nu te-ajunge, Chiar şi corpul e-ntărit.

Nici Adam în veşnicie Nu avea să lenevească: El avea o datorie: Să lucreze, să păzească.

L88!

”.

[EUEER pl ppp?

IDTrt

Asta este-a firii lege: Bucuria de-a trăi E la cel care-nţelege cu credinţă a munci.

ooo

151

„XI

Munca-n Lege este scrisă, Dumnezeu ne-a poruncit; Căci odihna e promisă Şase zile de-ai muncit.

Deci s-aducem mulţumire, Să fim recunoscători Pentru a Domnului iubire, Că ne face lucrători.

Mulţi ar vrea ca să lucreze Dar n-au mâini sau n-au picioare, Dragul meu fără proteze: Munca-i binecuvântare!

JL

%»!

LEGEA

Dumnezeu a pus hotare Vântului" de miazăzi, Mării i-a pus stăvilare, După noapte, vine-o zi!

Cerul are drum de stele, Soarele un drum de foc. Au şi paşii vieţii mele Drum, poruncă şi soroc!

Nu există-n astă lume Lucru cât de mic creat care să nu vrea a spune: „Am o lege de urmat"…

Domnului îi spune-n şoapte: „Te ascult!" şi „Mă condu!", Numai omul dintre toate A-nvăţat să spună: „NU!"… o

L90J

z.

ral

3…

e

Dacă Legea ţi se pare Foarte greu s-o împlineşti, Greutatea asta mare Vine fiindcă nu iubeşti…

Legea-n Carte, e, vezi bine, Dar se cere să-nţelegi că de fapt sunt scrise-n tine Toate-aceste sfinte legi…

ooo

Legea este garanţia Fericirii pe pământ, Legea este mărturia Dragostei Celui Prea Sfânt.

Căci El ştie ce e bine, Cum e omul întocmit, De aceea ni se spune: Fă aşa şi eşti păzit…

ooo

M

WmF…

U

Doamne, sunt o notă falsă în acordul Tău perfect, Ia-mă Tu la

Tine-acasă Vindecă-mi orice defect.

Mă învaţă ca iubirea Din poruncă s-o-nţeleg; Şi acordă-mi fericirea Taina jertfei s-o dezleg…

Între zidurile Legii Voi rămâne să mă-nchin; Drumurile făr-delegii sunt prea pline de suspin!

Tabla inimii curată Pregăteşte-o Doamne, Tu, Să rămână-adânc săpată Legea Ta mereu, de-acu!

ooo

4 jJ

3 TBI

SUN T…

Sunt firul de praf de pe cumpăna timpului; Sunt floarea ce piere în arşiţa câmpului; Sunt iarba ce trece ca rouă pământului; Sunt umbră deşartă în trecerea timpului; Sunt frunză căzută din pomul începutului; Sunt cuiul amar din sufletul Domnului; Sunt piatra de preţ din diadema Prinţului). Sunt bucuria căutată prin mărăcinii pământului; Sunt stea de lumină în lumea păcatului; Sunt mărturie de iubire în timpul sfârşitului; Sunt fiu de-împărat în războiul Cuvântului; Sunt arc de triumf în amintirea universului.

L 93 J

*%

I

COPILUL MEU.

Copilul meu, în ochii tăi citesc Azurul paşnic străjuit de stele Şi-o vatră pentru focul strămoşesc să ne-ncălzim de vânturile rele…

Copilul meu, în ochii tăi zglobii Privirea lumii ruşinată, tace; O, de-am rămâne încă-un veac copii să ştim trăi în dragoste şi pace!

Străjeri ai lumii tale veşnic noi, Am adormit adesea somn de moarte, Tu iartă-ne, copile, pe-amândoi, şi fii tu bun străjer pe mai departe!

— 4 z

L94!

P*Q …".

run Eden de vise rinri.

M

Wffi

UN EDEN DE VISE

E aşa de minunată Lumea în copilărie, Aşa cum a fost creată şi cum trebuia să fie:

Soarele ducând în spate Traista cerului – cea plină cu argint şi nestemate, Cu căldură şi lumină…

Ceru-ntins de mâini divine Necuprins şi larg şi mare la să-ncapă-n el prea bine Visele cutezătoare;

Vântul călărind pe norii Albi ca nişte cai de lapte Scuturând de rouă zorii ia să plouă peste sate;

O

— Ji. LQ

dijir:

„IE".

T

— Ţi

LOT

I

Zarea nopţilor cu stele Pare o strecurătoare, Domnul trimiţând prin ele Slava Lui nepieritoare;

Peste ale scoarţei riduri E-un covor de iarbă moale Foarte-apreciat, desigur, şi de turma de mioare;

Apele ducând cu ele şoapta munţilor sihaştri, Oglindirea unor stele şi a multor ochi albaştri;

Un copac ce-şi tot răsfiră Ouăle de rândunele, Luna lin plutind pe-o liră care cântă numai stele;

Şi albine silitoare Ce-şi fac munca cu plăcere, Cercetând din floare-n floare Taina stropului de miere;

Ol

5105] v

Aijj

*

xr:	Iâ	Lanurile unduite
		Prorocind a pâine caldă;
v	*În*	Fructe dulci, rostogolite Din a
		cerului livadă…
	III	

1 Lume binecuvântată, Cheamă-ţi pruncii să adune Fericirea toată, toată, într-un gând de rugăciune!

Stai pe loc, copilărie, Lasă lumea să se joace, Să trăim o veşnicie Tot în dragoste şi pace!…

Te grăbeşti?

— Mergi mai departe să priveşti în largul zării Peste tot (nu doar în Carte) Roadele neascultării:

Florile de primăvară Vesele, dar prea grăbite să se nască şi să moară, Nu-ţi par lacrimi înroşite?

Picăturile de ploaie Ori se lasă prea rugate, Ori se varsă în şuvoaie şi îneacă văi şi sate…

Un ocean îşi tot întreabă Apele învolburate Dacă să-şi trimită-ntreagă Furia în miez de noapte;

Ochi de lup pândesc pe-aproape Oile dorind să pască Numai când s-o face noapte Peste tihna păstorească…

Duhul rău ne dă de furcă Până-n cel mai mic atom; Lup de lup şi nuse-ncurcă Cum se muşcă om pe om…

Cine poate frunza coase Ceasul când i-a fost să cadă? Bătrâneţea intră-n oase cu atingeri de zăpadă…

I M li

Ţlliş întuneric lângă soare, Frig alături de căldură, înălţimi ameţitoare şi prăpăstii pe măsură…

Dragoste pe lângă ură, Uragan şi… cer cu stele Lumea-i pomul din Scriptură Plin cu bune şi cu rele.

Sau, o roză-ncântătoare Ce-ai râvnit-o fără preget, Dar ai dat de spini sub floare şi te-ai înţepat la deget!…

Asta-i lumea minunată Despre care poate spune Dumnezeu ca altă dată: „*Toate, toate-s foarte bune*"?

Nu e asta lumea noastră, Suntem nişte peregrini; Nu e asta lumea noastră, Ne simţim în ea străini…

Iată n rugă, amândouă Mâinile-s împreunate: Fă-ne-o altă lume, nouă, Fără urme de păcate!

Mării, Doamne, porunceşte să-şi domesticească firea, Munţi şi văi le netezeşte la să-ţi pregăteşti venirea;

Rupe colţii de fiară, Pluguri facă-se din arme, Prunci să zburde iar şi iară Lângă-un tigru care doarme.

Din minunile promise Sorbim apele nădejdii: Fă-ne iar Eden de vise, Fără griji, fără primejdii!…

— …”::.:

pl i

8. Copăcel

M

oi. *h m*.

DOAR PĂMÂNTUL.

Cine poate să-şi trimită Gândurile printre stele Pe cărarea infinită Până dincolo de ele?

Calea Laptelui se cheamă Strada noastră printre astre, Dar mai sunt, de bună seamă, Mii şi mii de căi albastre…

Miliarde de planete chiar planete locuite Sori, sisteme şi comete Tot de Dumnezeu zidite.

Îşi:

Gata sunt în aşteptare la a rugilor fereastră Mii de îngeri ca să zboare cu mesaje-n lumea noastră.

I?

Dumnezeu este Cuvântul, şi-L cunoaşte universul; Doar pământul, doar pământul şi-a stricat, de tânăr, mersul…

Ce să fie, ce să fie Plânsu-i zbuciumat prin spaţii Auzit în veşnicie De atâtea constelaţii;

Ce microbi, ce alimente, l-au stricat a sa făptură? Se găsesc medicamente Pentru a lui temperatură?

Teamă mi-e că nu sunt leacuri, şi durerea-i multă, multă, Plânge Dumnezeu de veacuri că pământul nu ascultă!…

T;

COŞMAR

Cum ar fi pământul oare Fără legile divine, Dacă-ar fi hotărâtoare Legea dragostei de sine?

Dacă… zorii, lenevoşii Ar mai trage-un somn feeric când ameninţă cocoşii Plapuma de întuneric;

Dacă nu şi-ar da lumina şi căldura din depozit Raza soarelui, haina, Până nu plătim impozit…

Aerul de-ar fi să fie Căutat de dimineaţă să mai ai o datorie

Zilnic, când te duci la piaţă.

004 l fi & … –!… – s =

Dacă s-ar opri deodată Unda râului, senină, şi ar aştepta răsplată De la orice rădăcină;

Dacă florile pe câmpuri şi-ar precupeţi parfumul; Cele patru anotimpuri Dacă şi-ar rătăci drumul…

Dacă mărul, sus, şi-ar face Magazie pentru mere, Să mănânce cât îi place Din râvnita lui avere;

Dacă – aşa precum îţi place (Fiecare pentru sine) Domnul te-ar lăsa în pace şi nu i-ar păsa de tine;

Din seminţe de-ar lipsi Numai legea înmulţirii, Pâine unde s-ar găsi Pentru foamea omenirii?

SA IUBEŞTI…

Sfânt izvor de fericire, *Asta-i Legea din Scriptură*, *Totul*, *totul e iubire*, *Asta-i legea şi-n natură*!

Dacă mărul, măr rodeşte, El n-o face pentru sine. Legea celui ce iubeşte E să facă numai bine.

Să iubeşti mai sus de toate Pe Cel care te-a creat, Să faci milă şi dreptate Fratelui împovărat.

Trăind fără Dumnezeu, Omu-i fără de lumină, Omul n-are decât eu Căruia i se închină…

Şi încearcă să trăiască Fiecare pentru sine, Dar aşteaptă să-l iubească şi să-i facă alţii bine…

Cine să te înţeleagă, Fire rea şi egoistă, Dacă-n mintea ta beteagă Construieşti o lume tristă?

Căci aşa avem de toate, Garduri, lacăte şi yale, Bani, arme sofisticate, Legi civile şi penale…

Avem planuri şi ştiinţă, şi zburăm până la stele… Fi-va astfel cu putinţă ia să mai scăpăm de rele?

4! J

E31

RĂZBOI

Poate ţi-ai cerut iertare Dacă ai greşit o dată… N-ar fi nicio supărare, Vina ta ar fi uitată.

Când greşeşti a doua oară, E mai greu, e mai penibil, Paguba se mai repară, încă, încă e posibil…

Dar când fapte repetate Dovedesc că-ţi place chiar să întârzii în

păcate, îndurarea e-n zadar!

Are mama după uşă Rezolvare fermecată: O anume nuieluşă Tare bună câteodată…

C108!

Pentru cei mai mari obraznici Pentru hoţi şi spărgători, Lumea are chei şi paznici, Legi, pedepse şi-nchisori.

Contra răului din lume S-a pornit un crunt război Dar oricine poate spune: Răul n-a dat înapoi!

El a invadat pământul Pătrunzând cu-nverşunare Fapta, inima şi gândul, De la mic şi pân-la mare…

Multora le face casă, Celor slabi le ia credinţa, Stă cu regele la masă Cochetează cu ştiinţa!

Binele, gingaşa floare, Gata-i să se ofilească; Cine-acum dispus e oare S-o iubească, s-o-ngrijească?…

FLOARE NEPĂTATA

Floare, floare nepătată, şi călcată în picioare, Cheamă-ţi pruncii încă-o dată să-ţi aducă alinare…

Floare, floare de iubire, Lumea nu te preţuieşte, într-a lui neprihănire, Jocul lor te-adăposteşte…

S-a dat cerul la o parte şi-a venit tocmai de sus, S-o salveze de la moarte, A venit Hristos Iisus.

Şi-a găsit această floare cu parfum de bucurii într-un singur loc sub soare, A găsit-o în copii…

e

Ei, în joaca lor, cutează să iubească pe oricine Alb sau negru, nu contează Faci şi tu aşa, creştine?

Dacă totuşi se mai ceartă, Dacă plâng adeseori, Cât de repede se iartă, Ce buni sunt şi iubitori!…

Şi-au uitat de supărare De jigniri şi calomnii, Chiar în clipa următoare, Căci aşa sunt ei, copii…

ooo

Floare, tu, înmiresmată, Tu ai fost la început, Tu poţi face minunată Lumea care te-a pierdut!

Lăsaţi pruncii ca să vină, Domnul încă îi aşteaptă, Cu iubirea lor senină Zugrăvită-n gând şi faptă.

Lăsaţi lumea să-i privească I-a pus Domnul de model Oamenii să se iubească Aşa cum iubeşte El.

Şi să creadă cu-ndrăzneală Tot ce-n Carte ne-a fost dat; Nu e loc de îndoială într-un prunc nevinovat.

Ca să aveţi de ceruri parte şi de veşnicul oraş, Unde lacrimi nu-s nici moarte, Fiţi ca nişte copilaşi!

Veniţi, prunci ai omenirii, Să-mplinim un vis prea sfânt, Să zidim legea iubirii să zidim un nou pământ!

H

— …fxâl!

IISUS

De la Tatăl se coboară cu un gând de umilinţă Domnul nostru ca să moară Pentru a lumii suferinţă!

El, ce pune-n tot iubirea şi atom lângă atom, El dezbracă strălucirea şi îmbracă-un chip de om.

El nu stă în nepăsare Nu ne poate părăsi, Nu dă lumea la pierzare, Deşi drept aşa ar fi…

Universul stă-n uimire Taina asta s-o-nţeleagă, Cum de plouă cu iubire Peste omenirea-ntreagă!?

ST113”.

Tffo]

Vine Domnul să trăiască lângă omul păcătos, Să-L înveţe să-L cunoască şi să-l facă sănătos.

Vine Domnul ca să meargă Din cetate în cetate Lacrima de om să şteargă De pe feţe întristate.

1: 1

Vine Domnu-ntâia oară la un Prunc umil, curat, Vine Dumnezeu să moară la un Miel nevinovat!

Şi prin viaţă, şi prin moarte şi-ntr-al luptei zbucium greu Vine Domnul să ne-arate Cum iubeşte Dumnezeu…

Ne-ntâlnirăm la răscruce:

El curat, noi vinovaţi; El e pironit pe cruce, Noi suntem eliberaţi…

VIITORUL LUMII

Al pământului destin II *văd unii foarte plastic şi… mai mult sau mai puţin Ştiinţifico-fantastic*:

Roboţi, turbo-agregate, Inovaţii uimitoare, Străzi şi blocuri suspendate şi rachete zburătoare…

Când ţi-e foame, ai mâncare Dacă-apeşi pe un buton, Iar să zboare, fiecare, Are câte-un avion…

Chiar şi pentru bucurie, Omul trage de-o manetă, Dacă trist nu vrea să fie când apare vreo cometă…

De invadatori din spaţii Nu e greu ca să te aperi: Detectoare ai şi staţii, Ai rachetele cu laseri…

Câte-atracţii îţi oferă Un război al stelelor! Sigur, nu în atmosferă, Ci doar la… televizor!

ooo

Cu atâtea inovaţii Am ajuns lăudăroşi, Flămânzi de imaginaţii care nu-s decât gogoşi.

Nu va fi o întâmplare Trecerea spre viitor; A avut mereu şi are Omenirea Creator.

nf fâr: /*t*… *r*…).: –.:.: „: „;

Iyjb… – ntw

El ordonă şi se face, El e singur împărat! Numai El aduce pace şi ne scapă din păcat!

Toate trec… doar Tu eşti veşnic, Noi mereu Te vom ruga, Toate trec, doar Tu eşti vrednic, VIE-ÎMPĂRĂŢIATA!

Asta-n lume ni-e solia, Şi-o vom proclama mereu! Să trăiască-Impărăţia, Să trăiască Dumnezeu!

e

UN EDEN DE VISE

Din minunile promise Sorbim apele nădejdii; Fă-ne iar Eden de vise, Fără griji, fără primejdii!

Mării, Doamne, porunceşte să-şi domesticească firea, Munţi şi văi le netezeşte, la să-ţi pregăteşti venirea.

Rupe colţii de fiară, Pluguri facă-se din arme, Prunci să zburde iar şi iară Lângă-un tigru care doarme!

Te aşteaptă toţi copiii, Vie-împârăţia Ta, împărat al bucuriei, şi repară dragostea!

ÎD18

Pe-un pământ al fericirii Zămislit ca nou-născut După legile iubirii, Cum a fost la început.

Unde nu e răzbunare între zebre şi pantere, între lupi şi-ntre mioare, între lipsă şi avere;

Unde cele patru vânturi Nu adie a război, şi rodesc în multe rânduri Toţi copacii lumii noi;

Unde zorii dimineţii Poartă râul vieţii-n valuri, Pe sub vechiul pom al vieţii Ce uneşte-a sale maluri…

n9 l tfitt

n

as 65

t 1

bs S

(*7*>

(fQ

65

«Hă. „(

** m

O.

„T re

65 B

TS a

1 re

3 *z*

«2. *Vi* re

În O

O

— B

T

O". 3

3 3

8

ts B

re **

re re

B a

65 n

(

a O

re. y

a În
8: re
60 f „C/3 C/3
e e ” ”**
n’s e S
2. se
«i – 2. a
8 re a O.
— *L*
85>
Î

Şi Str O Str De Vi Să
albinei ig 8 ig p no vi no
T3
85 re & cr O 85
s o
„O 65 a O 3
O O O 65
e lu le ar bu m aş
fira ata bo e d l p ne a f ne
gli In În ac şi ru
re e ave că ăto ne mo re i
3 *V* 3 În
O 8

& 5
LE
Li ci
P
P
— T
e
TREI GHICITORI
1

Stele reci de vânt purtate Au căzut pe drum, pe stradă, Parcă-s stele de mătase, şi sunt albe şi uşoare, Ce să fie oare?…

Fără cai şi fără roate o nălucă cu tălpici Fuge pe şosea de lapte… Ce-o fi asta?… Ghici!

— 3
fier
JL
Stă pe loc şi nici nu-i pasă şi-i atâta de răcit! Dar nu vrea să vină-n casă… Că nu-i place!
— L-aţi ghicit?
I™”-™ –! – *ţ i*.
— *ţ* m^3
e
ZECE PROBLEME DE
ARITMETICĂ pentru Brânduşa, ei. a II-a
1. Treisprezece gâşte! Dolofane numai zece, Restul slabe şi urâte! Câte?…
2.
Zece fete sar deodată Coarda împreună. Una este supărată că a greşit îndată. Cine vrea să spună Câte fete mai sar coarda împreună?…
3.
Şapte pere moi, zemoase.
Treisprezece tari ca piatra şi pătate!
Câte pere sunt de toate?
ga îi” „”-l, e?
3… e – 4.
Douăzeci de căţeluşi mici şi jucăuşi…
Paisprezece negri J
Restul albi şi mititei…
Câţi căţei?
5.
Nouăş’pe parale sunt în punga dumitâle.
Cumperi azi un kil de ceapă, care costă uns pe lei; j
Când bagi mâna-n buzunare, câţi mai iei? e
6.
Douăzeci de nasturi negri sunt la haina lui tăticu’; Doi s-au rupt în deplasare, Unul când bătea pe Nicu. Câţi mai sunt acuma oare?
7.
Trei, şi şapte, şi cinci mere sunt în trei panere… Câte-s în total, măi, vere?
3

M
li1
8.

Vine trenu-n graba mare care are cinci vagoane. Dar în gara Caracum Mai ia încă treisprezece… Câte sunt acum?

9.

Sus pe gardul dinspre vie Este-o cioară tuciurie şi-încă treisprezece vrăbii; Dacă vine vânătorul şi împuşcă-o vrăbioară, Păsări, câte zboară?

10.

Bâzâit fără astâmpăr în stupina lui Petrică;
Din o sută, vasăzică.
Patruzeci sunt viespi, vezi bine;
Câte sunt albine?

I

Ol

„>: – [].

(*Etrre*…

LUCRARE ÎMPLINITA

Un act banal, eveniment lipsit de importanţă, sau nu cumva e unul din acele fapte pline de substanţă, evenimente.

nălţate în cinstea sufletelor mari drept monumente?…

Ba da.

Şi căutându-i rosturile în ale noastre deveniri, învăţătoarea ta nu poţi să nu o simţi ca pe un fel de mamă acum, după atâţia ani şi printre-atâţia bolovani din care te-a crescut, încet, încrezătoare, aşa precum se naşte orice floare…

L, 26J

e

E drept, că soarele şi stelele şi luna sunt ele-acolo, sus, create, dar ţi le-a pus la locul lor în universul tău de om pe jumătate…

Şi nici nu-i vorbă, cârligele şi bastonaşele, până s-ajungă filosofii şi matematici avansate au fost întâi atâtea stângăcii!

şi chinuială de hârtii şi scânteieri de suflete §9

Imaculate!…!

Amprenta întâii plăsmuiri nu se va şterge niciodată, deşi tăcută, blândă, ca şi izvorul din care-a fost luată, poate fi uitată… j

Dar ca şi soarele

ce nu cerşeşte obolul nimănui ci mai degrabă se-nalţă zilnic ca să vadă cum creşte lanul încălzit de el, nici ea nu va tânji, desigur, d j

f

ăţ ăhi să i se înalţe monument de preacinstire peste veacuri;

va fi de-ajuns să se ridice deasupra lanurilor noastre şi să zâmbească mulţumită văzându-şi lucrarea împlinită…"

5 F".

5]

I, r v. iirâb – *CUPRINS* I

COPĂCEL

Brânduşa… 4

Recomandare… 5

Chipul mamei… 6

Purtăm un nume…10

Îţi mulţumesc…14 j

Bobocel…16

Cartea naturii…» …19 rg

Zece flori…23 i

Eu sunt…25!

Eu cresc…27

Primăvara…32 j

Eden pierdut…37

David… 38

Un pământ minunat…42

Cântaţi!…44

Samuel…45

n

I

„R – = r = j… rmj